

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr Andrzej ZOLL

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00
Fax 827 64 53

Warszawa, 3 lutego 2004 r.

36347

RPO-453009-VI/03/DN

Pan
Marek POL
Wicepremier
Minister Infrastruktury
Warszawa

Szanowny Panie Premierze,

Otrzymuję liczne skargi od obywateli prowadzących działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego w sprawie złego funkcjonowania tzw. „systemu winiet drogowych”, a w szczególności na ograniczenie terminu ważności kart opłaty drogowej dobowych i siedmiodniowych.

Skarżący się przedsiębiorcy, szczególnie prowadzący osobiście drobną działalność przewozową, korzystają najczęściej z tzw. winiet dobowych lub rzadziej siedmiodniowych. Mając małą liczbę zleceń i jednocześnie chcąc zabezpieczyć się w razie potrzeby nagłego wyjazdu - kupują karty opłaty dobowej z wyprzedzeniem. Niejednokrotnie zdarza się jednak, że karty te tracą ważność, gdyż w ciągu tygodnia przedsiębiorcy nie otrzymują żadnego zlecenia. Niektórzy ze skarżących nie wiedząc, że karta dobową jest ważna tylko przez 7 dni od daty jej wydania (zakupu) zostali już ukarani przez inspekcję drogową za brak ważnej karty opłaty drogowej. Inni natomiast nie mogli uzyskać zwrotu pieniędzy za niewykorzystaną kartę lub wymienić jej na nową.

Analizując obowiązujące w tej materii regulacje, a w szczególności art. 42 ust. 7 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. Nr 125, poz. 1371 ze zm.) oraz wydane na jego podstawie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 grudnia 2001 r. w sprawie uiszczania przez przedsiębiorców opłat za przejazd po drogach

krajowych (Dz.U. nr 150, poz. 1684, ze zm.) powziąłem wątpliwości co do zgodności z prawem wprowadzonej w § 5 ust. 2 tego rozporządzenia regulacji ograniczającej termin ważności kart pojazdu: dobowej do 7 dni od daty wydania, zaś siedmiodniowej do 14 dni od daty wydania. Umocowanie dla Ministra Infrastruktury dla wprowadzenia takiego ograniczenia nie wynika bowiem z treści upoważnienia ustawowego zamieszczonego w art. 42 ust. 7 ustawy o transporcie drogowym. W powołanym przepisie znajduje się upoważnienie do określenia rodzaju i stawki opłaty za przejazd po drogach krajowych, trybu wnoszenia i sposobu rozliczania tej opłaty w przypadku niewykorzystania w całości lub w części dokumentu potwierdzającego jej wniesienie za okres półroczny lub roczny z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy, a także wzorów dokumentów potwierdzających wniesienie tej opłaty.

Z przepisu tego nie wynika jednak upoważnienie dla ograniczenia w rozporządzeniu terminu ważności karty opłaty drogowej.

W tej sytuacji omawiany przepis § 5 ust. 2 rozporządzenia może być uznany za wydany z przekroczeniem upoważnienia ustawowego, a zatem za niezgodny z art. 92 ust.1 Konstytucji RP.

- Przedstawiając Panu Premierowi ten problem, proszę o możliwie pilne zajęcie stanowiska, otrzymuję bowiem wnioski o skierowanie wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności tego przepisu z Konstytucją RP.

Z wyrazami szacunku

/-/